

Sygn. akt IV U 1378/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. Z.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 4 listopada 2014 r. (Nr (...))

w sprawie J. Z.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1378/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 listopada 2014 r. znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art. 21 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił J. Z. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, iż Komisja Lekarska Kasy nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. Z.. Podniósł, że stan jego zdrowia nie pozwala mu na pracę w gospodarstwie rolnym (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 30 października 2014 r., która uznała, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2).

Sąd ustalił, co następuje:

J. Z., ur. (...), jest rolnikiem i podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników. W dniu 25 lipca 2014 r. wystąpił do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek k. 1 akt organu rentowego).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Rzeczoznawcę Kasy, który w orzeczeniu z 14 sierpnia 2014 r. nie uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z orzeczenia k. 21-24v akt organu rentowego). Decyzją z dnia 9.09.2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (k.25 a.r.). Od powyższej decyzji odwołanie w dniu 7 października 2014 r. wniósł J. Z.. Wskazał w nim, iż schorzenie kręgosłupa nie pozwala mu na podjęcie pracy (odwołanie k. 26 a.r.). Organ rentowy potraktował niniejsze odwołanie jako sprzeciw od orzeczenia lekarza rzeczoznawcy i decyzją z dnia 13 października 2014 r. uchylił decyzję z 9 września 2014 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia (decyzja k. 27 akt organu rentowego).

J. Z. został skierowany do badania przez Komisję Lekarską Kasy, która w orzeczeniu z dnia 30 października 2014 r. uznała, iż nie jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z orzeczenia k. 29-32v akt organu rentowego). Powyższe stanowiło podstawę do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 4 listopada 2014 r., w której organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (k. 33 akt organu rentowego).

Biegli lekarze o specjalizacjach: ortopeda, neurolog, gastrolog oraz chirurg w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym odcinka L-S, stan po złamaniu prawego obojczyka, stan po złamaniu kości prawego śródstopia, stan po urazie kciuka lewego, płaskostopie obu stron, stan po zatruciu grzybami w 2008 r. oraz stan po urazie brzucha. Zespół biegłych lekarzy uznał, iż J. Z. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia k. 11-12). W opinii uzupełniającej biegły chirurg wskazał, iż u ubezpieczonego występuje uraz prawego stawu barkowego i łokciowego oraz osteoporoza. W jego ocenie, J. Z. nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia uzupełniająca k. 27).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. Z. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t. j. Dz. U. z 2013 r. 1403) renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki: podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres, o którym mowa w ust. 2 wskazanego przepisu – w przypadku ubezpieczonego, który ukończył 30 lat – przez okres co najmniej 5 lat, jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. W myśl art. 21 ust. 5 przywołanej ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił osobistą zdolność do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Kluczowym dla wydania rozstrzygnięcia było w pierwszej kolejności ustalenie, czy ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Poza sporem pozostawało bowiem, iż ubezpieczony przez okres co najmniej 5 lat podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu rolników.

W celu ustalenia powyższej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa, gastrologa oraz chirurga. Stwierdzili oni, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali m. in., iż schorzenia dotyczące J. Z. wymagają dalszej obserwacji i leczenia specjalistycznego oraz rehabilitacji. Mogą być jednak leczone w ramach okresowych zwolnień lekarskich. Nie stanowią zatem podstawy do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego.

W opinii uzupełniającej, która została wydana na skutek złożenia przez ubezpieczonego na rozprawie w dniu 6 lipca 2015 r. (protokół k. 23-23v) nowej dokumentacji medycznej, biegły lekarz ortopeda rozpoznał u J. Z. nowe schorzenia w postaci urazu prawego stawu barkowego oraz osteoporozy. Biegły ponownie uznał, iż ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Uzasadniając powyższe biegły zwrócił uwagę, iż z przedstawionego zdjęcia rtg prawego stawu łokciowego i braku nie wynika, by w obrębie więzozrostu brakowo-obojętkowego doszło do złamania. Podejrzewane zaś złamanie wyrostka barkowego łopatki jest zmianą zwyrodnieniową zniekształcająca wyrostek barkowy łopatki. Biegły nie stwierdził zmian urazowych stawu łokciowego. Jak wskazano w opinii, rozpoznane u J. Z. schorzenia mogą powodować dolegliwości na pewien czas eliminujące ubezpieczonego z ciężkiej pracy, jednakże okres leczenia zakończy się w ramach ewentualnego zwolnienia lekarskiego.

W ocenie Sądu sporządzona opinia główna oraz uzupełniająca stanowi wiarygodny i miarodajny dowód w sprawie obrazujący stan zdrowia ubezpieczonego. Opinie zostały sporządzone przez osoby posiadające stosowne wykształcenie oraz specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzeń zdiagnozowanych u J. Z.. Przygotowanie opinii zostało poprzedzone analizą zebranej dokumentacji medycznej, w tym uzupełnionej w trakcie niniejszego postępowania, oraz przedmiotowym badaniem ubezpieczonego. Wnioski wyrażone przez biegłych są logiczne oraz jasne. Tym samym zasługiwały na uwzględnienie. Dlatego też Sąd podzielił wnioski wyrażone przez biegłych. Warto wskazać, iż, jak stwierdził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z 13 października 1987 r., sygn. akt. II URN 228/87, (...), przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego.

Wobec powyższego stwierdzić należało, że J. Z. nie spełnia podstawowej, wyrażonej w art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, przesłanki do ustalenia prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, a mianowicie nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.